

1988, 4. listopadu – Sdělení VONS č. 831 „*Katolický kněz František Lízna ve vazbě*“ o domovní prohlídce v bytě Františka Lízny obviněného z přečinu proti veřejnému pořádku a o jeho vzetí do vazby.

Dne 26. 10. 1988 byl cestou na Velehrad v Uherském Hradišti zadržen katolický kněz bez státního souhlasu František Lízna, nar. 11. 7. 1941. Téhož dne byla provedena v jeho bytě Na strážnici 375 ve Velkých Opatovicích domovní prohlídka, zdůvodněná trestním stíháním ve věci pobuřování (§ 100 tr. zákona).¹ K tomuto trestnému činu mělo dojít rozšiřováním letáků, vyzývajících k účasti na nezávislé manifestaci 28. října v Praze. Letáky měly být rozšiřovány v okrese Uherské Hradiště. Není nám známa přesná právní kvalifikace obvinění Otce Lízny, víme však s určitostí, že byl dán do vazby, kterou vykonává ve věznici ministerstva spravedlnosti v Brně-Bohunicích.

František Lízna je členem jezuitského řádu a v posledních letech pracuje jako ošetřovatel, nyní v domově důchodců. Je signatářem Charty 77 a v minulosti byl několikrát trestně stíhán pro politické delikty, naposledy v souvislosti s katolickým samizdatem. Byl třikrát vězněn, z posledního vězení se vrátil v r. 1983.² Adresa jeho matky: Marie Líznová, Na strážnici 375, 679 63 Velké Opatovice.

Informace o Chartě 77, r. 11, 1988, č. 19, s. 15.

POZNÁMKY

¹ Protokol o provedení domovní prohlídky u Františka Lízny vypracovaný pracovníky Obvodního oddělení VB Uherské Hradiště viz in: OS v Uherském Hradišti, soudní spis k případu Františka Lízny, spis. zn. 1 T 15/90; též LP, Sb. VONS, inv. č. 205, sign. I/1, kart. 34.

Lízna byl obviněn z přečinu proti veřejnému pořádku. Opravu nepřesného údaje přineslo sdělení VONS č. 847, dokument č. 851. K případu viz dále sdělení VONS č. 848 a 867, dokumenty č. 852 a 871.

- ² Poprvé byl Lízna odsouzen 29. 5. 1961 Okresním soudem v Blansku k sedmiměsíčnímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody, protože roztrhal rudou vlajku poté, co se dozvěděl o zatčení otce své přítelkyně za to, že odmítl vstoupit do JZD. O čtyři roky později se pokoušel utéci přes Jugoslávii na Západ, za což ho Okresní soud v Uherském Hradišti odsoudil 15. 12. 1964 pro pokus o trestný čin opuštění republiky k jednorozčnímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Dne 29. září 1981 byl odsouzen spolu s dalšími katolickými aktivisty za vydávání a distribuci samizdatu k dvacetiměsíčnímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Viz sdělení VONS č. 135, 147, 151, 159, 273, 274, 282 a 329, dokumenty č. 136, 148, 152, 160, 274, 275, 283 a 330. Obvodní soud pro Prahu 6 pak Líznu odsoudil 21. 1. 1982 pro trestný čin poškozování zájmu republiky v cizině spolu se sbíhajícím trestným činem nedovoleného podnikání, pro který byl předtím odsouzen Okresním soudem v Olomouci, k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvaceti sedmi měsíců. Viz sdělení VONS č. 257, 280, 288, 292, 294, 299 a 329, dokumenty č. 258, 281, 289, 293, 295, 300 a 330. Dále viz článek Davida HUBENÉHO: „Co mi může udělat tělo?“. Případ nezbedného faráře Františka Lizny, in: Jaroslav Pažout (ed.): *Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných. Politická perzekuce, opozice a nezávislé aktivity v Československu v letech 1978–1989*. Sborník grantového projektu č. 2, Praha 2008, s. 6–63.